

498) 3. Beh. af Forfl. t. Finanslov f. Finansaaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 4990

megen Betænkelse ved at gaa ind paa det Forslag, som den ærede Justitsminister nu sluttede med at omtale, ikke alene derved, at man her igjennem en Bevilling forandrede en nylig givne Lov, hvor man har bestemt dette Forhold, men det turde ikke være Hovedsagen; hvad der for mig har haft en ikke ringe Betydning er, at man vil ansætte Distriktslægen som Fængselslæge. Ser jeg navnlig her til Bredsløselille, hvor Distriktslægen er Distriktslæge for det store Frederiksberg og har overordentlig store Forretninger som Følge af denne sin Stilling, har jeg for mit Vedkommende fundet, at det kunde være vanskeligt, at han kunde være tilstede ved Fængslet til enhver Tid i den Udstrækning, som maatte være nødvendig, naar det rette Lægetilsyn skulde finde Sted for Fængernes Vedkommende. Naar nu den ærede Minister for dette Steds Vedkommende har talt om, at der ganske vist vilde komme to private Læger der i Nærheden, og at man altsaa var henvist til Valget mellem en af dem, tror jeg ikke, at det er rigtigt opfattet fra den ærede Justitsministers Side, idet jeg formener, at det var rettest at tage Tingen paa den Maade, at man ansatte den Læge ved Bredsløselille, som man fandt var bedst kvalificeret til at have denne Gjerning, at være Fængselslæge der, og saa lod ham være om sig saa meget som muligt, for ogsaa som praktiserende Læge at skaffe sig en Praxis, som kunde yde et Tillæg til hans Indtægter; jeg tror, at det er den retteste Side at tage Sagen fra. Hovedgjerningen for vedkommende Mand bliver den at være Fængselslæge, og man kunde da med større Grund stille den Forbring til ham, at han var saa omhyggelig for sin Gjerning i Fængslet som vel muligt. Denne Betragtning gælder ogsaa for Horsens, der have jeg og flere Andre ment det Samme. Vi have heller ikke kunnet tillægge dette, at ansætte Professor Sædeken som Læge ved Christianshavns Fængsel, den Betydning, som Ministeren tillagde det. Jeg skal for mit Vedkommende meget villig indrømme, at der kan være Grund til at indrømme Professor Sædeken et Vederlag for det betydelige Arbejde, han udfører i Retsvæsenets Tjeneste, men et saadant Vederlag har jeg ikke Grund til at tro, at dette Thing, naar Sagen bliver tilstrækkelig oplyst, vil have Noget imod at yde ham; men hans Gjerning er vistnok allerede meget udstrakt, og han er, saavidt jeg forstaaer Forholdet, allerede meget optaget, medens dette, at være Fængselslæge paa Christianshavn, er en Gjerning, som omtrent kunde optage en Mand's Virksomhed. Jeg

har af disse Grunde forment ikke at turde tiltræde Forslaget.

Ordføreren (Berg): Jeg havde ogsaa gjerne set, at Udvalget havde haft en Samtale med Ministeren om dette Spørgsmaal, og jeg antager, at andre Forhold have forhindret, at dette er sket. Imidlertid kan jeg troste den ærede Minister med, hvad der ogsaa er kommet frem af den sidste ærede Taler's Udtalelser, at den væsentligste Del af de Betragtninger, som den ærede Minister fremsatte, har været under Forhandlingerne i Finansudvalget. Det foreskammer mig, at den ærede Minister særdeles lagde Vægt paa Udbringingsforslaget for det københavnske Læselbes Vedkommende; der indrømmede Ministeren imidlertid, at der var rigt Valg mellem brugbare Kræfter, og det turde da muligvis være et Spørgsmaal, om ikke ved Siden af den Betragtning, som den sidste ærede Taler gjorde gjældende, at vedkommende Retslæge utvivlsomt har baade ifølge sin Stilling ved Universitetet og som Retslæge en meget udstrakt Virksomhed, kunde fremkomme den, at det muligvis vilde være lige saa heldigt for vedkommende Fanger, om de havde en anden Læge til den almindelige Sygeraadgivning og derimod vedkommende Mand som Læge med Hensyn til de retslige Forhold. Der kunde opstaa visse Spørgsmaal, hvor maatte Fængernes Forhold i saa Henseende kunde blive mere alsidig bedømte, naar de være undergivne Skjøn af 2 Læger, hvis Bedømmelse mulig i særlige Tilfælde kunde hentes, eller som i vanskelige Tilfælde kunde konferere med hinanden, istedetfor at overlade begge Arter af Lægetilsyn til en og samme Person. Forsaavidt den sidste Bemærkning indenfor en vis Begrænsning maatte vise sig begrundet, saa taler det noget imod at imødefomme den meget ærede Ministers Ønske. Jeg skal ikke opholde det høie Thing længere med denne Sag, jeg antager ikke, at vi, saaledes som Sagen for Diebliffet foreligger, kunne tilraade at fravige vor Stilling til Sagen og gaa ind paa den ærede Ministers Forslag. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne fravaade at gaa ind paa Forslaget under Nr. 33 og iøvrigt stemme for de 6 øvrige Forslag, der høre til den meget ærede Justitsministers Budget.

Justitsministeren (Klein): Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalte først, at han havde den Betænkelse ved det omtalte Udbringingsforslag